

Ἡ ἀρχή μου εἶναι, νὰ μὴ ἔχω κίμμιαν ἀρχήν

ΔΙΑΡΚΕΣ

Ο ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΕΡΒΕΡΗΣ

εἶνε ὁ μόνος συντάχτης τοῦ ΠΑΛΗΑΝΘΡΩΠΟΥ καὶ σ' αὐτὸν πρέπει νὰ στέλνονται οὔλα τὰ γράμματα τῶν ἐπιστολῶν.

Γιὰ τὸ παρὸν ὁ ΠΑΛΗΑΝΘΡΩΠΟΣ βγαίνει τρὶς φορὰς τὴν ἐβδομάς καὶ τυπώνεται σὲ 8—9 χιλιᾶδες φύλλα γιὰ κάθε φύλλον. Ἡ συνδρομὴ του εἶνε γιὰ τὴν Ἑλλάς δραχ. 10 τὸ χρόνο, καὶ γιὰ τὰ ἔξω τῆς Ἑλλάς 12. Κάνενας δὲν εἶνε δεχτὸς γιὰ συνδρομητὴς ἂν δὲν στείλῃ πρῶτα τὸν παρᾶ. Ὅσα ἀποβλέπουν σὲ γυναῖκες, ὅσα εἶνε ἀ το μι κ ᾶ καθὼς καὶ διατριβαῖς δὲν εἶνε δεχταῖς. Γιὰ κάθε γωστοποίησι ληρώνεται ἡ ἀράδα πενήντα λεπτά, τὴ κάθε φορᾶ.

ΛΑΕ!

Λέει μιὰ παροιμία, ὅτι κάθε Λαὸς εἶναι ἄξιος τῆς ἰδίας τύχης του.

Ἐκείνοι δὲ ποῦ θέλουν νὰ κερδίσουν δόξα ἢ πλοῦτη παίζοντες μὲ τὴν τύχη ἐνοῦς Λαοῦ, αὐτοὶ λέγονται λαοπλάνοι.

Σὺ, Λαέ, στὴ τελευταία αὐτὴ ἐκλογή ἐδειξες, ὅτι εἶσαι κύριος τῆς τύχης σου, κυρίαρχος τέλος Λαός.

Ἐχει καὶ ὁ γάδαρος φιλοτιμία, γιὰτί ὅταν ταῖς παραφάγει ἰρχνίζει καὶ αὐτὸς τῆς κλοτσῆς, ἀλλὰ ἐμᾶς τὸν χαμαλή Λαὸ θέλησαν νὰ μᾶς κάνουν ἀφιλοτιμώτερο καὶ ἀπὸ τοὺς γαδάρους, θέλησαν νὰ μᾶς ἀποκτηνώσουν, γιὰτί τί ἄλλο εἶναι ὁ ἄνθρωπος ὅταν πουλᾶ τὴ συνειδησί του παρὰ κτήνος, ζῶν τετραπόδο, ἀνδράποδο τέλος τῆς Ἀφρικῆς, πουλημένο κρέας;

Κατέβηκε ὁ κύρ Μελάς νὰ ἀρπάξῃ τὴ δημαρχία, καὶ ἐσκέφθηκε μαζὺ μὲ τοὺς ἄλλους χρυσογαδάρους τοιουτοτρόπως καὶ εἶπε:

— Αὐτὸς ὁ χαμαλής Λαὸς εἶναι πάντα χαμαλής, ἂν τοῦ ἀστράψωμε λίγα κατοστάρικα τὸν ἀγαράζωμε σὰν κανάτι Αἰγενίτικο. Ὁ χαμαλής ὁ βλάκας γιὰ νὰ πάρῃ 50 παληολεπτά φορτύνεται βάρυτα πὸ μεγάλα ἀπὸ τῆς δυνάμεις του καὶ κωλοκόβεται, καὶ πληρώνει ὕστερα δεκάκις φορὰς περισσότερα ἀπὸ ὅσα πήρε, γιὰ νὰ γιαιτρευτῇ, ἄς τὸν πληρώσωμε λοιπὸν τὸν χαμαλή Λαὸ καὶ πάλι ἀπὸ τὴ καμπύρα του θὰ τὰ βγάνωμε.

Μ' αὐτὴ τὴ σκέψι κατέβηκαν στὸ πόλεμο τῆς ἐκλογῆς οἱ χρυσογάδαροι μὲ τὴν ἀναπαυμένη συνειδησι, ὅτι θὰ μᾶς πουλήσουν καὶ θὰ μᾶς ἀγοράσουν γιὰ ἓνα κομμάτι ψωμί, τὰ βρῆκαν ὅμως σκουρα καὶ τὰ παλούκια μὲ τὰ ὁποῖα ἔλεγαν πὼς θὰ πηλοκώσουν τοὺς δρόμους τοὺς τὰ χώσαμε μὲ συμπάθειο ἀπὸ πίσω:

Μᾶς εἶπαν λιούτροις, τιμὴ μας, γιὰτί οἱ λοῦτροι ζοῦν μὲ τὴ βούρτσά τους τίμια, δὲν εἶναι κλεφτοχρυσογάδαροι, δὲν

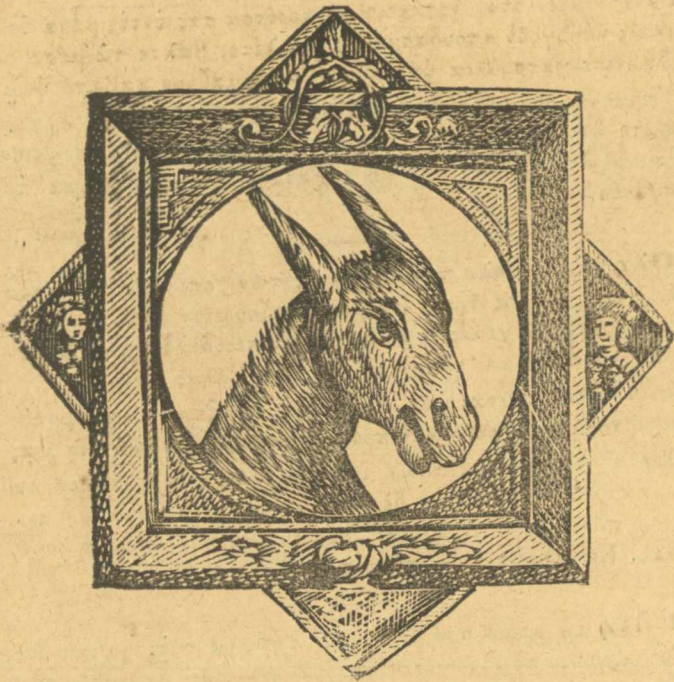
ἀπόκτησαν πλοῦτη μὲ λαχεῖα, μὲ κλεφτοστειραῖς, μὲ ψευτοχρεώγραφα, μὲ κάλπικες ἐπιχειρήσεις, μὲ καλπουζανικὰ μέσα.

Ἦρθανε λένε αὐτοὶ οἱ χρυσογάδαροι καὶ μᾶς στόλισαν τὴν Ἀθήνα μὲ παλάτια. Κολοκύθια στ' αὐτιά τους.

Καὶ πόσο εἶστε, ρε σεῖς, ποῦ καφχᾶστε ὅτι στολίσατε τὴν Ἀθήνα; Εἶστε τριάντα, σαράντα, κάνατε πενήντα ἑκατὸ σπῆτια, μ' αὐτὰ στολίσατε τὴν Ἀθήνα; Τὴν Ἀθηνά μας τὴν βρῆκατε Ἀθήνα, πόλι εὐρωπαϊκὴ, καὶ γι' αὐτὸ ἀφήσατε τῆς Πόλες σας, τῆς Λόντρης σας καὶ τὰ Παρίσια σας καὶ ἦρθατε νὰ κατοικήσητε ἐδῶ, καὶ ἂν ἦρθατε μὲ μελλουῖνια ἐδῶ τὰ διπλασιάσατε. Μᾶς ἀρπάξατε Κωπαῖδες, Λαίρια, σιδηροδρόμους, δάση, καὶ θέλετε τώρα νὰ μᾶς ἀγοράσετε καὶ τὰ τελωνεῖα ὡς καὶ αὐτοὺς τοὺς φόρους, ὥστε, νὰ γίνετε σεῖς πλέον κυβερνήταις τοῦ ψωροβασιλείου μας. Καλὰ ζούσαμε μεῖς τόσα χρόνια φτωχικάτα, καὶ κατασκευάσαμε τόσους λιμέναις καὶ φτειάσαμε τόσαις νέαις πολιτείαις, ἦρθατε σεῖς καὶ μᾶς ὑπερτιμήσατε οὔλα τὰ πάντα.

Ἄμα ἦρθατε ριχτήκατε σὰ βδέλλαις στὰ ἔτοιμα χρήματα, στῆς Τράπεζες γιὰ νὰ μᾶς ἀρμέγετε καὶ στῆς ἐταιρίαις γιὰ νὰ μᾶς γδύνετε. Ὅταν ἦρθατε βρῆκατε τόσα βιομηχανικὰ καταστήματα σὲ Περαιὰ ποῦ τὰ εἶδε καὶ ὁ αὐτοκράτωρας τῆς Ἀουστρίας καὶ εἶπε ὅτι ὁ Περαιὸς εἶνε ἓνα μικρὸ Λιβερπούλ, κάνατε σεῖς κάνανα κατάστημα βιομηχανικὸ, ἀπὸ τὸ ὁποῖο νὰ κερδίζετε μὲ τὸν ἴδρωτα τοῦ προσώπου σας ἀπὸ τὸν καιρὸ ποῦ ἦρθατε καὶ νὰ ζήση κοντὰ σὲ σᾶς καὶ τόση φτωχολογία; Ὅχι, μᾶς κάνατε ἐταιρίαις μέσα στῆς ὁποῖαις ζοῦν μόνο πέντε δέκα κοπρίταις ὑπὸ κληροῖ.

Ἀπὸ τραπεζίταις καὶ ἔμποροι ποῦ εἶσατε, ἀφοῦ μᾶς γραπόσατε τὸν παρᾶ μᾶς ριχτήκατε καὶ στὴ πολιτικὴ καὶ μᾶς βγαίνετε βουλευταὶ καὶ πρέσβιδες, δὲν σᾶς ἔφτασαν μόνο αὐτὰ ἀλλὰ θέλατε νὰ μᾶς ἀρπᾶξετε καὶ τὰς δημαρχίας. Ἄργᾳ σᾶς καταλαβαμε, ἀλλὰ κάλλιο ἄργᾳ παρὰ ποτέ. Μᾶς γδάρατε, ἀλλὰ σᾶς ἱκανοποιήσαμε μὲ τὸ παραπάνω, καὶ ὁ κλότος καὶ ὁ μπᾶττος τὸν ὁποῖο σᾶς ἔδωκαν οἱ λοῦτροι θὰ τὸν θυμᾶστε

Παράσημο χρυσογαδουρικό.

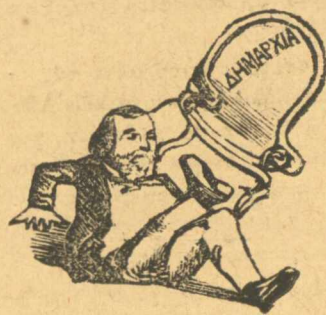
Οί λουδοτροί και οί ξυπόλυτοι γελούν τούς χρυσογαδάρους. — Αϊ, δέν γελούν ;

Οί λουδοτροί και ξυπόλυτοι φιλοφρονται.

Ο χρυσογάδαρος που ήτανε στο κάρρε.

Ποιός νάναι αυτός που χρημοστακίστηκε ;

Αμ τουτος πάλι ποιός νάναι που την έπαθε ; Σάν Περαιώτης φαίνεται.